

80. Eduard VII

80. EDUARD VII.

PŮVOD v Anglii. Kříženec: Blenheimská reneta+Ušlechtilé žluté. Pěstitel: Rowe z Worcesteru r. 1908.

VELIKOST: váha asi 450 g i více, výška 85 mm, šířka 105 mm.

TVAR ploše kulovitý, zhranatělý.

KALICH veliký, téměř zavřený, úšty na bási šedozelené, kališní prohlubinka široká, méně hluboká. Na okraji vyvstává pět širokých zřetelných žeber, která se táhnou přes celý plod, čímž půdorys mírně zhratí.

STOPKA jest velmi krátká a tlustá; jamka jest široká, velmi mělká, zhrbolená.

SLUPKA jest mdle lesklá, hladká, zelenavá, později mdle žlutá, na sluneční straně zřídka nepatrně růžově nadýchnutá. Po celém plodu jsou četné, zřetelné, tmavé tečky.

DUŽNINA jest bílá, ke slupce mírně zažloutlá, křehká, hrubozrnná, mírně šťavnatá, chuti dosti kyselá.

JÁDRINEC jest podlouhlý, přiměřeně velký; jádrové komory dosti malé, se silně popraskanými stěnami, částečně do jádrincové osy otevřené.

SKLÍZÍ SE co nejpozději, zraje v lednu, vydrží do června.

STROM má sporý růst, nápadný krásným, sytě zeleným olistěním a tvoří širokou korunu. Vyznačuje se tím, že velmi bohatě a krátce ovětňuje, postranní letorosty a všechny předčasné výhony rostou značně do vodorovné polohy. Tato okolnost napomáhá ku zvýšené plodnosti záhy po výsadbě. V půdách sušších plodí dříve, ve vlhčích později, ale mnohem více. Hodí se hlavně k pěstování zákrsků na E. M. II a IV, a kordonů na E. M. IX. Plodí poněkud na delším dřevě a vyžaduje v mládí pokud možno delší řez, na starších větvích se tvoří téměř bez řezu dostatek krátkých plodonošů. V severovýchodních Čechách se pěstuje hojně na vysokokmenech.

KVETE POZDĚ. Květy vůči nepříznivým poměrům jsou dosti odolné, v r. 1938 jich zmrzlo 28%.

JEST DOBRÝM PYLODÁRCEM.

UPOTŘEBENÍ: Trvanlivá obchodní odrůda, dopravu snáší bezvadně, chybí jí však lákavé zbarvení; barva jest v neúplné zralosti nesympatická. Cenová skupina II. a.